

### **Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena**

Stau cetele de sfinți și de îngeri deasupra pământului român și-Mi însoțesc venirea și cuvântul și suntem așteptați la masă de serbare în cetate, și toate sunt așezate aici prin cuvânt ca să am unde să trag și să-Mi las să curgă izvorul Meu de cuvânt, și apoi să fie împărțit peste pământ, o, că a venit vremea acestei Scripturi și vine Domnul precum este scris, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*.

În ziua aceasta se pomenește bisericește măreția și iubirea de Dumnezeu și de sfinți a împăraților creștini Constantin și Elena, iar izvorul Meu de cuvânt Îmi așază în carte învățătură sfântă pentru poporul cuvântului Meu și pentru oricine voiește să se aleagă de partea Mea cu iubire și cu credință, căci mai întâi iubirea este, și apoi credința vine și lămurește și înțelepțește și crește pe Dumnezeu în oameni, și așa este lucrarea cuvântului Meu, care naște de sus omul, și iată, fiilor, trebuie smerenie și multă trebuie pentru nașterea de sus, căci cine nu se naște de sus prin cuvântul Meu, acela nu poate să se facă fiu al lui Dumnezeu și lucrător cu Mine apoi sub cruce, sub ascultare, cea mai dulce cruce pentru cei ce se dau Mie.

Pace vouă, fiilor din cetate! Să-i învățăm pe toți cei care dau să fie ai Mei ca și voi, să-i învățăm să aibă inimă mare, căci Dumnezeu e mare, fiilor, iar o inimă mică nu învață, nu poate, nu ascultă, nu se apleacă, nu iubește, nu se dă lui Dumnezeu, și chiar dacă încearcă, iată, nu poate până la capăt și se smulge din turmă și se duce de unde a venit și se face bucurie diavolului de șapte ori mai mult, căci diavolului îi priește de minune necredincioșia și șovăiala și neastâmpărul celor mici cu inima și cu fapta, și iată, îi face rost de cădere și de pierzare celui ce se desprinde de mersul lui cu Mine, iar în ziua aceasta de sărbătoare pentru sfinții împărați creștini Constantin și Elena, avem o lecție nouă, avem să învățăm cum trebuie să ne purtăm față de cei care au inimă mică și minte slabă pentru duhul înțelepciunii vieții, ca nu cumva duhul potrivit să împartă și spre noi vreun răspuns greu de dat lui Dumnezeu când toate se judecă după duhul dreptății de sus.

Avem în ziua aceasta pildă vie de urmat, și avem pe împăratul Constantin cu inima lui mare, o, fiilor. Era atunci pe pământ vreme potrivnică lui Dumnezeu și celor iubitori de Dumnezeu, căci împărații vremii de atunci, dornici de putere peste supuși, aveau ca lucrare prigonirea creștinilor și chinuirea lor ca să-i piardă și ca nu cumva să fie cineva să nu se închine numai lor, și nicidecum lui Dumnezeu. Priveam de sus la crucea grea a creștinilor cu inimă mare în vremea aceea, o, și am coborât la ei să-i mângâi, să-i eliberez, să prindă putere sub cruce. Am lucrat peste inima împăratului, în care avea el ca moștenire bunătatea inimii tatălui său, o, și l-am ridicat spre credință și M-am descoperit lui și a lucrat el pentru Dumnezeu apoi și a dat libertate și mângâiere celor ce-Mi urmau cu viața și cu credința și cu crucea în vremea aceea, iar pe împăratul păgân l-a dat pierzării biruindu-l cu armata lui de oșteni ai crucii, așa cum el și i-a pregătit. O, el a distrus pe dușmanul lui Dumnezeu și al creștinilor, și nicidecum nu a stat la sfat cu el, și iată, a rămas biruitor dacă așa a lucrat, căci a avut el de la Dumnezeu date putere și credință.

O, fiilor, învățați din zi în zi mai mult să nu vă opriți în sfatul celor răzvrățiți asupra mersului Meu cu voi pe cale în vremea aceasta. Cei cu inimă mică se semețesc și cad și se duc și se pierd spre lumea cea otrăvitoare de suflet, dar cei ce sunt ai Mei s-au răstignit față de lume, precum este scris, și de aceea să învățăm cum să ne purtăm cu cei care ni se fac dușmani de la mijloc, după ce dovedesc ei aceasta și ies apoi și se duc, căci dacă ar fi fost de-ai noștri nu ieșeau, ci rămâneau, precum este scris, o, și Mă tot dumiresc cu Tatăl și cu sfinții cum să facem cu cei care au rămas dacă au vină nemărturisită după ce au împărțit ei gânduri vinovate și duh de judecată între ei și cei ce cad și au căzut de la noi, zicându-și ei că se despart de voi, dar ei se despart de Dumnezeu, o, fiilor.

E bine acum să învățați să nu mai greșiți prin grăire și lucrare pe margine și nevindecată de mușcătura de șarpe, lucrată pe ascuns ca să vatăme și să bage sub vină inimi neîncercate, că iată cum cad de lângă Mine cei ce vin și stau și pleacă apoi, o, și nu s-ar fi întâmplat aceasta dacă ar fi fost ascultători și mulțumiți și neiscoditori, căci iscodirea este rădăcina răzvrătirii și a căderii din Dumnezeu, și se cunosc după mustață și după zâmbetul de la colțul gurii cei care împărtășesc gânduri și vorbiri prin spate cu cei care cad apoi din pricina lucrurilor ascunse cu care se încearcă cei mărunți cu inima și cu înțelesul lucrurilor, și iată vina nescosă la lumină pentru vindecare fără cădere, fiilor!

Trebuie desființat duhul vrăjmaș, trebuie vindecare de ascunderi și de nemulțumiri și de năluciri care înșeală atât de ușor pe cei ce nu știu să stea cu Dumnezeu și să nu lucreze de la ei citire ca să-i doară apoi rodul cel rău, căci îi va dura, chiar dacă nu cred ei aceasta.

E zi de învățătură pentru mers curat, iar mersul curat e cu îngeri, fiilor. Mereu am spus și tot spun că nu este bine să fie omul singur. Dar ca să creadă cei cărora le spun aceasta și nu se încredințează ca să împlinească, aceia trebuie să cadă prin această neascultare prielnică lui satana, care știe tot timpul lucrarea omului, și numai atunci vor crede aceștia că îngerii lui Dumnezeu au stat departe dacă nu au avut ce să scrie, și vor vedea cei neascultători, cei ce nu vedeau când greșeau și nu ascultau.

Fiilor, fiilor, cei ce sunt vorbiți de rău de cei care nu au altceva mai bun de lucrat, aceia sunt cei plăcuți lui Dumnezeu cu lucrarea lor, cu inima lor mare, cu lucrarea Mea cu ei. Iată deosebirea între cei cu inimă mare și cei cu inimă mărunță ca semn al nesmereniei celor mărunți!

O, ce înseamnă să ai smerenie? Ca să ai această bogăție cerească trebuie să te simți și să te vezi mic, și trebuie să fii mulțumit atât cât ești, și să te lași apoi folosit pentru slujire cu sfială înaintea lui Dumnezeu și pentru mers cu cruce, și nicidecum fără cruce, că iată, cei ce n-au smerenie aruncă de peste ei și cea mai mică povară a crucii și se împotrivesc și unei mici dojane și-și prețuiesc trupul mai mult decât sufletul, și nu le place mersul cu crucea, căderea sub cruce nu le place, iar dacă nu le place pierd crucea, pierd învierea, pierd viața și pierd mereu până nu mai au ce pierde.

Voi veni în cuvânt ca să învățăm cum să ne fie purtarea față de cei cu inimă mică și față de cei care au plecat, o, și vom învăța povețe care vor îndrepta până și greșelile trecute, dar să ne pregătim mereu inima, o, fiilor. Dorul Meu este cel ce Mă poartă spre voi și spre pământ, și tot așa să fie și cu cei ce Mă urmează cu crucea pentru că Mă iubesc, și tot dorul să le fie și lor cale, și așa să călătorim unii spre alții, pe aripi de dor, fiilor.

Cuvântul Meu Mă ține lângă voi și Mă ține pe pământ, o, și să învățați din lucrarea Mea cu voi să stați și voi lângă Mine cum stau Eu lângă voi, iar Eu doresc inimă mare să aveți mereu, că asta vă trebuie între voi și Mine, între Mine și voi, fiilor, o, și vom învăța din toate și va crește Dumnezeu în voi și pe toate le veți pricepe, precum este scris, iar cei neînțelepți nu vor înțelege cu inima lor mică și vor rămâne atât cât sunt și vor fi tot mai mici, tot mai străini, tot mai pierduți, precum este scris.

Și acum, pace vouă, iar Eu sunt mângâiat că v-am dat învățătură, și voi fi tot mai mângâiat când voi vă veți folosi de ea și veți crește până la cer, și ca să nu mai fie despărțirea dintre cer și pământ, ci numai cerul și Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt și cei ce sunt ai lui Dumnezeu acum și pe vecii, o, fiilor, și vă însemnez acum cu numele Meu pe voi: Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

**21.05./03.06.2026**